

Tisztelt Magyar Csapat! Kedves Európa Bajnokok!

Kárpáti György mondta egyszer egy beszélgetésben, hogy „*mi voltunk a legjobbak*”, majd tréfásan hozzáfűzte: „*közismerten nem szeretem magamat dicsérni*”. Azt hiszem, ilyen gondjai, hogy önmagát kellene méltatnia, a magyar férfi vízilabda-válogatott tagjainak – együtt és külön-külön – sem lesznek manapság. Bőséggel vannak, akik átvállalják ezt a nemes feladatot: dicsérnek, gratulálnak, elismernek.

A sportvilág régi törvénye, hogy minden győzelem érték, de a hazai közönség előtt elért siker sokszorosan az. Élmény volt látni, hogy mi zajlott ezekben a napokban a Duna Arénában. Igaza lehet Márcz Tamás szövetségi kapitánynak: egy sportoló életében „*ennél csodálatosabb érzés tényleg nincs*”. Amit mi, a szurkolók biztosan tudunk, hogy nehéz ennél felszabadultabb örömmel átélni azt, amit a lelátót elborító magyar zászlók jelentenek.

Hálásak vagyunk az élményért. Hálásak lehetünk az ide vezető küzdelmes útért: minden bölcs döntésért, kiváló teljesítményért, kijavított hibáért, a kivívott győzelmekért. Emlékezetes volt látni a legutóbbi Európa Bajnokság díjátadóján az ezüstérmes arcokat. Külön elismerésünk a kitartó hitért, a plusz erőért, a bravúros pillanatokért. Köszönet a könnyed eleganciával becsavart és a harcosan begyűrt találatokért éppúgy, mint a fölényes játszmákkal és a türelmes helytállással kicsikart győzelmekért, a fiatalok lelkesültségéért, a tapasztaltabbak nyugalmaért, a mesterek, edzők és segítők világszínvonalú munkájáért. Még nagyon sokáig nem fogjuk feledni a meghatódás és a boldogság pillanatait, az idegtépő várakozást és a végső csobbanást.

Büszkék vagyunk Önökre!

Budapest, 2020. január 28.

Herczegh Anita

Áder János